

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

171.

Mostoties cilvēciskai, fiziskai evolūcijai, gars stājas pie jauna uzdevuma, pie prāta attīstīšanas, tādēļ gars stājas savienojumā ar manasu, kurš savā iedīgļa stāvoklī, protams, nespēj cilvēku vadīt, un tāds cilvēks – dzīvnieks ilgu laiku saka saviem impulsiem jeb instinktiem, jeb manasa zemākajam aspektam. Pāiet nepasakāmi gari mūži jeb eoni, pirms sāk izpausties manasa augstākās spējas un līdz ar to var tikt radīts īstais cilvēks jeb Kosma vainags. Ja nebūtu augstāko Garu pašizliedzības, mēs līdz šim brīdim atrastos troglodītu stāvoklī. Mūsu zemes cilvēce par savu pātrināto attīstību ir pateicību parādā Vecākajiem Brāļiem un Māsām jeb Lielajiem Skolotājiem.

Protams, Garam ir jāvada sava attīstība; uz to, lai šī apziņa cilvēcē ātrāk atstos, ir virzītas visas Lielo Skolotāju pūles. Bet cik bieži gars klusē, un cik reti ir vienmērīgas, nepārtrauktas augšupejas gadījumi! Cik daudz bezdvēselīgu cilvēku piepilda izplatījumu! Cik daudz regresa redzams cilvēku attīstībā! Gars var izpausties un īsti vadīt tikai pie augsti attīstītas apziņas vai neparasti tīras sirds. Jūsu tālāki jautājumi, tiešām sevišķi skaidri formulēti, bet es pacentīšos atbildēt tā kā es tos saprotu. Jautājums: “Vai zināmā plānā planētu ķēde nav it kā viens vesels, tāpat kā viena planēta ir fiziskajā plānā, bet plānā vēl augstāka, vai tas pats nenotiek ar visu saules sistēmu utt.?” Atgādināšu Jums, ka visās senajās mācībās Kosms tika uzskatīts kā vienots organisms un pastāv Kosma salīdzinājums ar cilvēka organismu. Tā kā no šī redzes viedokļa visas saulu sistēmas var uzskatīt par to vai citu asinsķermenīšu vienībām vai grupām vienotā organismā. Ko Jūs domājat zem planētu ķēdes apzīmējuma? Vai šeit tāpat nav neskaidrības priekšstatos? Planētu ķēde, par kuru tiek runāts “Mahatmu Vēstulēs” un “Slepenā Doktrīna”, ir jāsaprot kā vienas un tās pašas planētas dažādās fāzes ar visām to aptverošajām mums redzamajām un neredzamajām sfērām, bet nevis kā patstāvīgas fiziskas planētas.

172.

Izplatījuma stihijas enerģijas trauksme sasprindzina stihijas. Kad saspringtība pievērsta primāram, sākotnējam graudam, tad stihijas jaunrada. Bet kad brīvās plūsmas sasprindzina stihijas, tad vājie spēki tiek pievarēti un stihiju straujums aizrauj šos elementus sev līdzī. Trauksmīgo stihiju pārsvars pakļauj enerģijas pievilksmes spēkam un izveido stabilas harmoniskas strāvas.

Kad stihijas eksplodē, tad notiek kosmiskās uguns un enerģiju pievilksmes atvienošanās. Radošā impulsa gars rada saskaņā ar stihiju principu.

173.

Šis apvienotības kosmiskais spēks nostiprina Kosmosa Saprāta varenību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

Pareizi pieminējāt gara sūtījumus. Gara jaunrade ierosina lielu daudzumu pasākumu. Tāpēc, kad Mēs runājam par gara jaunradi, Mēs šo spēku vienmēr saucam par Kosmosa staru. Katrs gara vilnis sasprindzina vibrāciju izplatījumā.

174.

Enerģiju trauksmīgums ievirza formu pilnveidošanos augstākajā izpausmē. Tas pats likums runā arī par gara traukšanos. Gara pievilksmi radošajai izpausmei piesātina gribas tieksme. Ugunīgā transmutācija izpaužas visu centru attīstībā. Tāpēc, kad transmutējas gara griba, tad attīstības likums darbojas savā spirālē. Šī spirālē attīstība darbojas visos izmērījumos.

Kad gars spēj veikt dzīves apli un pārsniegt sākuma punktu, tad gars, patiesi, ieguvis tiekšanos, kas viņu nostiprinās Kosmiskās gribas ievirzē. Tā kosmiskā griba piemīt katrai augšupejai uz Bezrobežību.

175.

Ietverošā Agni Joga gara jaunrade traucas augstākajās pasaulēs. Apziņa dod kosmisko enerģiju izpratni. Agni Joga apziņa tiecas saskaņoties ar Kosmisko Magnētu. Centru jaunrade atvibrē visas kosmiskās manifestācijas.

176.

Izplatījuma stari caurstrāvo graudu un sasprindzina gara potenciālu, tikai šī impulsa ietekmē gars jaunrada. Kad gara potenciāls saskaras ar kosmosa staru, tad nodibinās gara jaunrade. Tā katru formu rada gars un kosmiskais stars. Maz iedziļinās jaunrades varenībā. Maz izprot kosmiskā stara saspringto domu. Maz visās izpausmēs saskata kosmisko spēku. Kad cilvēce sapratīs, ka jaunradē ietilpst kosmiskie graudi, tad tā izpratīs kosmiskos starus.

177.

Cik spēcīgi jaunrada Agni Joga gars! Cik daudz trauksmīguma apliecinājis tīrās uguns Nesējs! Cik daudz jaunu iespējamību atmodināts! Katra skaidra doma jaunrada izplatījumā līdzīgi gaišai strēlei. Agni Joga skaidrā doma sadedzina kā šķīstījošā uguns. Šī strēle pievelk dažādus kosmiskos starus. Tā izplatījumam ir savas varavīksnainās strēles. Tā jaunrada Agni Joga tīrā uguns.

178.

Cik svarīgi ir apzināties saistošo pavedienu starp sfērām. Agni Joga uztveres smalkums ir saistošais pavediens. Uz šī pavediena bāzējas kosmiskā kooperācija. Izplatījuma uguns un centri jaunrada saskaņoti, tāpēc katra enerģija sasprindzina centrus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

179.

Kad gars tiecas uz kāpinātu jaunradi, tas pievienojas Magnēta avotam. Kad apziņa pierod pie lidojumiem augstākajās sfērās, tā uztver visus vitālos impulsus. Tāpēc, kad gars pakļaujas pievilksmes likumam, tad nostiprinās strāva, kas savienojas ar izplatījuma uguni. Tāpēc Agni Joga garu sasprindzina uguns apziņa.

180.

Kad Agni Jogs pieņēmis uguni, tad Mēs sakām, ka sirds pieņēmusi sudraba pavedienu. Kad Mēs novadām uz Agni Joga pieņemtās uguns skaistumu, tad Mēs norādām uz sirdi, kas ietver visus pavedienus. Kad Mēs norādām uz apziņu, ko pieņēmusi Agni Joga Kosmiskā jūtziņa, tad Mēs norādām uz negrozāmu traukšanos. Tā Mēs izrunājam Agni Joga Vārdu. Tā Agni Jogs pārmetīs tiltu uz augstākajām pasaulēm.

181.

Kad gara uguns sasprindzina “Kausa” starus, tad graudam tiek pievilktas dažādas norises. Kosmisko uguņu pievilksme pievelk uguns sintēzes pavediens. Tāpēc Agni Jogs zina, kad labāk pievilkt izplatījuma ugunis, un pievilksmes centri atbild “kausa” vibrācijām. Tāpēc saspringtā Agni Joga jūtziņa ir notikumu apzināšanās atslēga.

182.

Agni Joga pašai dziedība ir radošajā impulsā un savas trauksmainās atdošanā augstāko enerģiju izpaušmei. Tāpēc, kad Agni Joga Gars tiecas uz transmutāciju, Mēs sakām – kad transmutācijas pamats virzīts uz izplatījuma šķīstīšanu, tad gars patiesi, pauž pašu pamata kādību.

183.

Tāpēc cilvēces Brāļi tiecas glābt planētu. Tāpēc Arhāta sirdī dzīvo visi vitālie impulsi. Arhāta sirds izjūt Kosmiskā Magnēta traukšanos. Arhāta sirds pazīst traukšanos uz piepildījumu. Tāpēc Mūsu Pavedieni saspringti trauksmīgā vienotībā.

184.

Izjūtu, cik ļoti saspringti centri un sirds. Zinu, ka nav viegli. Centru saspringtība saistīta ar kosmiskajām ugunīm un Kosmisko Magnētu. Sirds kā magnētiskā bultiņa atbild uz notikumiem. Tāpēc rūpīgi jānogaida. Arhāts pazīst visu neredzamās jaunrades spēku.

185.

Agni Joga centri apliecina visos kosmiskās ugunis. Kad Agni Jogs dzird skanēšanu, nodibinās sakars starp centriem un kosmiskajām ugunīm. Šī pieredze ir pirmais sasniegums sakaru nodibināšanai ar tālajām pasaulēm. Tāpēc centru saspringtība tik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

liela un jāievēro tāda uzmanība. Piesātināšana ar uguni ir ļoti svarīga norise. Tāpēc Mēs tā piesātinām izplatījumu – apliecinu!

186.

Agni Joga trauksmīgums atrodas tiešā mijattiecībā ar Kosmosu. Agni Joga centri atrodas tieši mijattiecībā ar Kosmosa piesātināto uguni. Cilvēki parasti piešķir tik niecīgu nozīmi savam tiešajam sakaram ar Kosmosu, un noliedz jēdzienu, ka katrs nervs, katra vibrācija atbalso kosmiskos spriegumus. Visu sajūtu un jūtīguma attīstība ir atkarīgi no centriem.

187.

Sirds sviras kāpina katru traukšanos. Tikai skaidra traukšanās dod garam spēku – šis likums ir visa Kosmosa pamatā. Sirds sviras apstiprina visas kosmiskās uguns principus. Cilvēka trauksmīgā aura ir visspēcīgākais virzītājs. Valdonis pauž savas trauksmīgās Auras uguni. Agni Jogs kāpina apstiprinātās auras traukšanos. Agni Joga gara jaunrade un ugunīgie centri veido cilvēcei labāku pakāpi. Cik strauja kosmiskajos pārkārtojumos ir Agni Joga gara uguns! Kad tiekšanās pārveidot sasprindzina planētu, tad sadarbības spēks pievelk izplatījuma uguni.

188.

Agni Jogs, protams, izjūt visas kosmiskās ugunis. Visiem Agni Joga veselības stāvokļiem, protams, kosmisks raksturs. Tāpēc jūtīgais organisms jāsargā. Laiks tik svarīgs un centru jaunrade tik dižena. Tā Mēs cilvēcei gatavojam centrus. Katrs veltījums nes cilvēcei cildenas sekas.

189.

Iespējams apgalvot, ka Agni Jogam nav tīri fizisko sāpju. Visas fiziskās sāpes ieskaitāmas kā ugunīgi smalko enerģiju apliecinājumi, tāpēc katra saspringtība izraisa svētās sāpes. Uztveres jūtīgums ļoti spēcīgs, bet galvenokārt jāizvairās saspringtības.

190.

Sadarbībā ar kosmiskajiem spēkiem uztveres jūtīgums apvieno ar Kosmosa parādībām. Izplatījuma uguns spēj dot radošo spriegumu garam, kas nostiprinājis sevī harmoniju. Kad Agni Joga gars izjūt visas kosmiskās perturbācijas, tad sakars ar Kosmosu atklāj visus ceļus uz zināšanu. Tā visi kosmiskie spēki atbalsojas saules pinumā. Smalkjūtīgums nosaka katru uztveres kādību. Uz šī likuma balstās visa evolūcija.

191.

Kosmiskais likums aicina cilvēci pielietot visus principus. Zemes likumus cilvēce izkropļojusi. Augstākie likumi Arhāta gara un sirds apskaidroti. Izplatījums pakļauts

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

šiem diviem pretējiem jēdzieniem. Bet Kosmiskās Esamības būtība vēsta – kosmosā viss turpinās līdz Bezrobežības skaistumam!

192.

Kurš gan atnesīs cilvēcei šo vitālo impulsu? Kas gan dos smalko enerģiju izpratni? Tikai gars, kurā iemīt vitālais impulss. Ne parastajā fiziskajā impulsā jāmeklē, bet trauksmīgajā neredzamajā ugunī, kuru elpo dzīvība. Tā Agni Joga jūtīgais ugunīgais gars dod cilvēcei vitālo impulsu, tāpēc Mēs augsti vērtējam ugunīgo impulsu jūtīgumu. Tā vitālais impulss mums atnes papildījumu; vitālais impulss, kas piemīt Kosmiskajam Saprātam un kas piesātina Kosmisko Apziņu. Tā mēs dzīvojam ar ugunīgo principu.

193.

Protams, atbilstību starp sfērām spēj nojaust gars, kas tuvojas jaunradei. Tāpēc atbilstība pievelk apzinīgus impulsus. Jūtīga Agni Joga gara jaunrade zina magnētisko strāvu virzienu. Tāpēc, kad visi spēki sasprindzināti, tad cilvēka doma kāpina pārkārtojuma sviras. Tāpēc ienaidnieki nojauš visas spēcīgās atbilstības un tumšie spēki laupa sev Gaismu.

194.

Tā atbilstība kāpina visu Agni Joga centru spriegumu. Tāpēc organisms tik smalki izjūt visas kosmiskās strāvas, tāpēc tik ļoti jāsaudzē veselība. Kad kosmiskās strāvas pārkārtojas, tad centri izjūt katru vibrāciju, tāpēc nepieciešama piesardzība.

195.

Pieskarsme kosmiskās uguns vadam izraisa gara traukšanos; un dzīvības norises kāpina šī vitālā uguns. Tāpēc ugunīgais Agni Jogs izjūt visas kosmiskās perturbācijas un sasprindzina visus izplatījuma pavedienus. Tāpēc pievilksme augstākajam tā biedē ienaidniekus. Tāpēc, kad Mūsu enerģijas jaunrade ieviešas dzīvē, Mūsu pretinieki sakāpina pretdarbību. Tāpēc apstiprinās Kosmiskās tiesības.

196.

Kad gars tiecas ierakstīt “Dzīves Grāmatā” labāko lappusi, tad piedalīšanās Vispārības Labuma Kalpošanā atvērs viņam visus Vārtus. Tāpēc, kad liesmojošā Agni Joga doma piesātina izplatījumu, tad, protams, gars jaunrada kopīgi ar Kosmosu. Tā nodibinās augstākā saskaņotība, tāpēc šajā kaujā Mūsu ienaidnieki tā bīstas augstākās saskaņotības. Bet tāpēc jo spēcīgāka Mūsu uzvara.

197.

Gara evolūcijai nepieciešama apziņas apvienošanās ar sirdi. Kad spēki nošķīrušies, gars nevar darboties, tālab tik nepieciešama tiekšanās uz smalko enerģiju apvienošanu. Visā kosmiskajā celtniecībā spēki atrodas mijiedarbībā, un ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

nošķiršanos var tikai apturēt iezīmēto attīstību, tāpēc tā tiek apstiprināta apvienotā apziņā. Katram spēkam vajadzīga sprieguma pilna darbības izpaušana, jo piesātinātāk, jo varenāk. Tāpēc jāsprindzē apziņas un sirds sviru apvienošana.

198.

Kurp tiek vērsta uzmanība? Jāsaprot, ka evolūcijas pamatos ir pilnveidošanās, kas aicina uz vienkāršošanu un tiešu saskarsmi ar augstākām pasaulēm. Var redzēt, kā pranajamam un citus dažādu jogu mākslīgos paņēmienus var aizstāt vienkārša ugunīga sirds. Protams, šī vienkāršība relatīva, pie tās ved kvēlojošs ugunīgs ceļš. Bet toties viņa ienes dzīvē tieši to, kas ticis atmests kā abstraktība un fantastika. Ieskatu, ka katru tiekšanos uz atziņas ceļu vajag jo drīzāk piepildīt. Saka – kāpēc tad nepiespiežam tiekties uz evolūciju! Bet pat vienkārša aukle saka bērnam – topi liels, rodi pats!

199.

Pēc vārda uzbūves evolucionārā spirāle paplašinās un involucionārā sašaurinās. To pašu var novērot ne tikai personīgajā izpausmē, bet arī idejās. Ļoti pamācoši iztirzāt, kā stari rodas un veic savu apli. Bieži tie it kā pilnīgi izzūd, bet ja tie ir evolucionāri, tad tie izpaužas no jauna paplašinātā veidā. Bet var izpētīt evolucionārās domāšanas idejas saknes spirālī. Pakāpeniskas ietveres uzdevums var dot progresiju uz augstāko izpratni. Var ņemt kaut vai reliģiju ideju un aplūkot spirālveidīgi.

Proti, ne salīdzinoši, bet evolucionāri, spirālveidīgi. Tā var redzēt vienu sakni. Tāpat var izpētīt, cik evolucionāri paplašinājušās reliģiju idejas. Un tā nākotnes prognoze nepamazināsies. Vajag sakrāt pozitīvas zīmes.

200.

Izplatījuma uguns it sevišķi plosās tad, kad cilvēku nepilnības parādības izpaužas plašos apmēros. Uguns, kas piesātina visas Kosmiskās dzīvības izpausmes, traucas noformēt jaunus ķermeņus. Bet kad cilvēces dzīves darbībās nav atbilstīgu izpaudumu, tad, protams, apstiprinās postīšana, kā Kosmā, tā arī cilvēku apstiprinājumā. Kā Kosmam ir savs kosmiskās uguns centrs, tā cilvēcei ir jāizprot savs ugunīgais Hierarhijas centrs. Kas ved un piesātina cilvēci ar spēcīgu, vadošu principu. Tā var tiekties uz ugunīgās Sirds augstākās Hierarhijas pazīšanu.

Tā cilvēcei jāapzinās visas labākās tiekšanās, tikai tā iespējams progress evolūcijā. Patiesi, tikai sekojot Hierarhijai, iespējams progresēt. Tāpēc lielajā nomainās laikā cilvēci var glābt tikai ar Hierarhiju. Tāpēc tik svarīgi izprast Vadoņa dižumu, saprast viņu kā tautu glābēju. Bargs laiks, skaists laiks! Tā veidosim lielo nākotni!

201.

Ir grūti iznīcināt jaunu darbību. Cik daudz virsbūvju un torņu ir jāuzceļ, lai apslēptu jaunā cietumnieka gaudas, kurš pūlas atkal parādīties ikkatrās nenoslēgtās durvīs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

Pajautājiet cilvēkiem, cik neatlaidīgi seko ne tikai ļauni, bet pat neveiksmīgi nodomi un darbi. Dzīves ceļš apstāties nodarījumu zīmēm, kas līdzinās neizdzēšamiem traipiem, tāpēc ir gudri traukties nākotnē. Šajā lidojumā nepagūsit notraipīt baltos spārnus.

202.

Saku – traucieties nākotnē. Saku – nāciet pie Manis. Saku – sasprindziniet visu, kas nes jūs pāri strāvu krustojumiem.

203.

Nirsna rēkšana rada īstu zvērnīcu. Tāpēc jāatradinās atdarināt zvērus. Protams, līdzību ar zvēriem vēl daudz, bet tiecoties nebūs laika atskatīties uz zvēriem.

204.

Ik katra diena nes jaunus lēmumus. Nav labi domāt izejot no šīs dienas, tā var piesaistīties pagātnei. Visas kaujas, kas domātas šodienai, tiks zaudētas rītdien. Karogs rādīs viesuļa ceļu!

205.

Tāpat nav jāaizmirst, ka visi šo dienu sīkumi iegūst ļoti jucekļīgu stāvokli. Nevar prasīt no cilvēkiem parastu domāšanu, ja pat gaiss ir neparasts; smagais laika posms jāpieņem saglabājot noturību. Vienīgais mierinājums, ka domās apstiprināsim nākotni. Tālab stāviet stipri, nozīme vienīgi sirds pavedienam!

206.

Traucieties nākotnē. Tagadējais laiks jāpieņem kā tilts pār dārdošu straumi. Nevajag piesaistīt apziņu greiziem apstākļiem, tie līdzinās žagariem uz tilta. Parasti cilvēku klizmas izsauc vienīgi uzmanības pievēršana pārējo stimuliem, kuriem būtu jāiet secen. Ikviens vadītājs cenšas neaizkavēties.

207.

Apgalvoju, ka ikkatraniecīgākā kustība nākotnes vārdā pārtrauj atmosfēras sprieguma slāņus. Sablīvētos pagātnes atkritumus pārcērt nākotnes šķēps. Nākotnes vairogs visdrošākais un dziednieciskākais. Nevajag domāt par nākotnes nesasniedzamību, jo tā tiek celta nerimstoši – tā sirds ir nākotnes ķīla.

208.

Kurš gan lai tagad nebūtu nopietns, kad visi, kas prot domāt, aptver vecās pasaules bojāeju. Tieši bojā eju, jo daudz kas vēl nav izdzīvots. Bet vienā Ēzē iemestas nesamērīgas vielas! Un disciplīnas trūkums rada sairšanu. Ir jāsaņem visa vīrišķība, lai ietu ar domu par sirdi. Dreb vibrācija un neiespējami prasīt no karotājiem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

precizitāti, kad jukas aptumšo acis. Pārspējiet satraukumu, jo pasaule ļodzās, bet nedomājiet, ka drīkst domāt parasti. Tikai par nākotni, tikai par Skolotāju!

209.

Skaidrs, ka mūsu tālie senči daudz vairāk domāja par nākotni nekā mēs, tagadnes zinātnieki. Nākotne mums tēlojas vai nu elles liesmu robežās, vai arī elektrisko parādību sfērā. Varenais iedzīvinošais Uguns spēks nav apzināts: gaišās starojošās parādības nav apjēgtas, un pati Gaismas Hierarhijas kļūst par rēgu vai biedēkli. Ļoti daudzi vēlas izvairīties no nākotnes, ieskatot par labāku nosaukt sevi par putekli. Un pat zinātniski nodreb pie jautājuma – vai viņi nevēlas iziet caur Uguni?

Un tomēr, cik daudz reiz mēs esam izvesti aiz trīsdimensiju robežām! Kad mēs domājam, vai tad mēs ievērojam laiku vai temperatūru? Mēs pilnīgi neapzināmies daudzās minūtes, kuras saplūst vienā mirklī vai pārvēršas mūžībā. Šādi pieredzējumi notiek ik dienas, un ikviens var saskatīt brīnišķīgus fenomenus.

210.

Vienīgi apzinīgi traucoties iespējams virzīt uz priekšu cilvēka evolūciju. Kad domājat par sevišķiem evolūcijas mērogiem, tad jāpieaicina visa sadarbība. Skolotājs saka skolēnam: “Uzdevumu neatrisināsi, iekams negribēsi to atrisināt.” Tāpat arī dzīvē jāgrib virzīties uz evolūciju. Lai katrs to izprot pēc sava prāta, bet pozitīvā kustība satur kaut sīku iespēju.

211.

Diplodoku vietā lēkā ķenguri; pterodamu vietā lido sikspārņi; drakonu vietā – ķirzakas. Ko tas nozīmē? Vai tiešām paseklināšanās? Protams, tikai piemērošanās. Arī Herkulesa vāle tagad būtu tikai muzeja retums. Tā arī dzīvē jāizprot evolūcija nevis kā dūres augšana, bet kā gara kondensācija. No vāles atvēziena jāmācās tuvoties katras dienas dzīvei. Uguns stihija ir majestātiska, bet arī tā jāiepazīst ikdienā. Nav pareizi varoņus ietērt tajā, atņemot viņiem citus apģērba piederumus. Evolūcija jāpieņem no dzīves, dzīvē un dzīvei. Evolūcijas skaistums nav abstrakcija, jo ikviena abstrakcija ir maldi. Stingri jāiegaumē tāds evolūcijas atzinums kā dzīvotspēja – tā mēs nonāksim pie viskomplicētākajām formulām, kur burts Om nebūs tikai burtu zīme, bet augstākā ingredienta izpausme. Šādā virzienā arī vingrināsim mūsu apziņu.

212.

Daudzi dzīvnieki dzīvo trīs simts gadus, bet ja viņi atrastu līdzekli dzīves pagarināšanai, kaut vai tikai par pieciem gadiem, tad evolūcijai tur nekāda labuma nebūtu. Evolūcijas pamats ir gara dzīve.

213.

Vai uz zemes iemiesotie var domās radīt Smalkajā Pasaulē? Var, it sevišķi, ja darbojas Agni. Var iestādīt un uzlabot augus. Var radīt celtnieciskas formas; var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

pieņemt daudzus uzlabojumus, bet tikai ne nejēdzībās. Ur. Redzēja savu iestādīto koku. Tā iespējams no vārām, traušām formām radīt kaut ko spēcīgu un ilgstošu. Tādējādi zemes dzīvē mēs sagatavojam nākamās skaistos dārzus. Doma visā savā celtnieciskumā rada arī mūsu nākošo laimi. Tā domās mēs paceļamies pāri Zemes robežām.

214.

Darbs noderīgs kā labākais šķīstītājs no katras nelietības. Darbs rada sviedru spēcīgu faktoru, kas kādreiz tika izvirzīts kā cilvēka iedzemdēšanas līdzeklis. Sviedrus maz pēta, maz salīdzina ar personības raksturu. Maz ir novērojumu attiecībā uz dažādām stihijām. Pat nepieredzējis saskatīs sviedru grupu atšķirību. Patiešām, viegli novērot, ka ugunīgā daba nevilcina sviedru daudzumu, drīzāk gan izsārmo tos. Zeme un ūdens turpretim, spēcīgi piesātina sviedrus. Tā novērojams, cik gudri norādīta viena no cilvēka pirmajām evolūcijām.

215.

Nevajag ignorēt cilvēka evolūcijas dažādās stadijas. No mūsu viedokļa daudz kas var likties dīvains, bet iedomāsimies, ka visi apstākļi relatīvi mainījušies un tad mēs iegūsim kaut svešādu, bet ne dīvainu aspektu. Būtu kļūda no mūsu šodienas viedokļa iztēloties visu pasaules dzīves. Mēs tik viegli aizmirstam vakardienas un maz stādāmies priekšā rītdienai, ka daudzi mūsu spriedumi līdzinās rudenīgām lapām. Ir pareizi izjust niecību katra kosmiskā likuma priekšā. Bet ugunīgie spārni taču tiek doti, lai tuvotos Ugunīgajai Pasaulei.

216.

Tikai ar grūtībām iespējams atskārst, cik lielā mērā zemes sfērai vajadzīga Smalkā konstrukcija, bet daudzās Smalkās Pasaules konstrukcijas ir zemes nākotnes īstie teraflīni. Pat tādu smalko teraflīnu nobeigums bieži būtiskāks nekā zemes konstrukcijas, tajos ielikta it kā jaunrades domas sakne, tāpēc Mēs priecājamies, kad prototips jau gatavs. Priecāties, protams, var tikai par izdevušos prototipu.

217.

Cilvēki mīl runāt par evolūciju un involūciju, bet izvairās šos apsvērumus attiecināt uz sevi. Nesekojo savai evolūcijai, cilvēki pievelk no Smalkās Pasaules līdzīgus pēcnākamus. Smalkā Pasaule, patiešām, tiecas uz Zemes pasauli, bet pilnīgā atbilstībā. Tātad, ja cilvēki tiektos uz evolūciju, tad viņi pievilktu evolucionējošās būtnes. Tādējādi Pasaules uzlabošana būtu pašu cilvēku rokās. Tā ikviena tiekšanās uz labo rada atbalsi ne vien Smalkajā Pasaulē, bet arī Ugunīgajā Pasaulē. Ja šāda tiekšanās kaut kādu iemeslu dēļ paliek neizpausta, tad izplatījumā tā eksistē pilnībā. Labā potenciāls ir kā Gaismas stabs. Namdaris, kurpnieks, ārsts spēj vienādi domāt par lielo. Pastāvība un izturība labajā ir jau iekarojums. Kādam dzīve Ašramā šķitīs kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

ieslodzījums labumā, bet attīstītam garam tā būs visdziednieciskākā uzturēšanās vieta. Jūs zināt kā skrien laiks un šajā lidojumā pierodot pie Bezrobežības.

218.

Doma par saplūsmi ar Hierarhiju arī ir lieliska šķīstīšana. Kad visi rūpuļi izlīdīs no alām, atliks tikai tiekšanās augšup. Tad sakoposim visus līdzsvara līdzekļus. Nedomāsim, ka smagums no vakardienas; bet ielūkosimies rītdienā, kas brīva no noniecināšanas.

219.

Kad runāju par spriegumu, tas nav jāizprot kā fanātisms. Pretēji, spriegums, kas savieno ar G=Hierarhiju, patiešām, garīgā ziņā var izvest no parastajiem apstākļiem. Ja kādreiz krita miesas fanātismā, tad tas nenozīmē, ka garīgajā attīstībā jāpielieto tie paši pirmatnējie paņēmieni. Ja kādreiz vajadzēja draudēt ar elles mokām, lai ierobežotu asiņaino barību, tad tagad jau pilnīgi dabiski dzīvē ieviešas augu barība. Tāpat arī, kad apzināsies, ka sirds ir gara fokuss, tad visas fanātiķu ķermeniskās izpausmes atvietos sirds dzīvē. Tā pamazām pat visgrūtākajā laikmetā ieviešas dzīvēs apgarojums. Jums zināmi daudzi smagi piemēri, kad veselās tautas zaudē savu seju. Bet kad apzināta Ugunīgā Pasaule, tad visaugstākais zemes stāvoklis izrādīsies mazs un pārejošs.

220.

Visa apziņa jāpārsviež nākotnē. Retumis kāds atrod sevī drosmi atzīt nevēlamību atgriezties pagātnē. Drosmīgas nākotnes alkas apliecina, ka gars gatavs ugunīgajai izziņai. Tikai tāda apskaidrota apziņa turpinās domās jaunradi arī Smalkajā Pasaulē. Tikai šāda neapturama jaunrade domās un tiekšanās uz tālajiem lidojumiem sekmēs ugunīgo tuvošanos. Visas tumšo spēku šausmas nepārvarēs sasprindzēto tiekšanos uz nākotni. Lai iet tumšie, bet Gaisma nezaudēs ceļveža nozīmi. Vajadzīgi arī derīgi darbi tuvāko labā. Nav jāieskata šādi svētīgi padomi kā ārpusdzīves morāle. Tie stiprina mūs, sūtot pa tuvākajiem ceļiem.

221.

Cilvēkam pastāvīgi jāatrodas uz nākotnes sliekšņa. Cilvēks ir jauns ik mirkli. Cilvēks nevar nostiprināties bijušajā, jo tas vairs neeksistē. Cilvēks var pazīt pagātņi, bet posts viņam, ja viņš gribēs pielietot pagātnes mērogus. Pagātne un nākotne nav apvienojamas. Jaunu kombināciju apzināšanās gudrība savieno pagātņi ar nākotni. Nav viegli pastāvīgi drosmīgi zināt, ka katrs mirklis atjauno pasaules, bet no šī avota verd neizsmeļams možums. Var saaicināt gudrajo Padomi, bet tajā neieradīsies garā nevarīgais, kas pievērsies pagātnei. Nākotnes Gaisma ir Hierarhijas Gaisma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

222.

Visvarenākajiem Avatāriem uz Zemes nav nekādas atšķirības zīmes, bet Viņi apliecina sevi gara jaunradē. Nav jābrīnās, ka spēcīgus garus laika biedri neatzīst, tā tam arī jābūt, jo viņu mēraukla atbilst nākotnei, kad likumu kodekss būs pa daļai jau tuvojies dzīves nākošajai pakāpei. Saprotiet, ka cilvēki nekad nespēj atzīt, ka augstākais sasniegums ir sirds attīstība. Sirds ir sadarbības un kopdzīves pamats. Tik vienkārša patiesība nav apzināta. Mehanizācija traucē nopietni iedziļināties Ugunīgajā Pasaulē.

223.

Vajag izprast senatnes avotus. Kad atklāsies šo avotu nozīme, tad radīsies arī jauni atklājumi. Daudz ko iespējams atklāt, bet mežonīgi nolūki nedrīkst pieskarties dārgumiem. Nelaupīsim evolūcijai saprātīgumu.

224.

Cilvēki nespēj domāt par nākotni, jo viņi parasti atrodas pagātnes ilūzijas seglos. Iedomāsimies cilvēku, kurš pēc ilgāka laika saņem ziņas par kaut ko, kas jau noticis. Šis notikums jau pagājis, pats cilvēks ilgu laiku nodzīvojis pēc notikuma, bet viņš iegremdējas pagātnē un zaudē saiti ar nākotni. Bet nākotnes kokam taču jāaug, un to nedrīkst ievainot, kapājot ar pagātnes atmiņām. Skolās jāpievērš uzmanība nākotnes pētīšanai. Lai katrs Vadonis savā sfērā domā par nākotni, citādi viņš nebūs Vadonis.

225.

Patiešām, spēcīgi rada Ugunīgais gars; patiešām, spēcīgi skan viņa vārds. Patiešām, Ugunīgais Gars nepazīst divkosību. Patiesi, ugunīgā sirds ir nesatricināms spēks. Tādejādi Mēs janradām kopīgi. Laiks ir tik piesātināts ar varenās nākotnes celtnieciskajām parādībām.

226.

Apziņa, kas traucas uz Augstākajām Pasaulēm, var smelt no Kosma dārgumu glabātuves. Tie, kas apgalvo, ka cilvēks savās izpausmēs ir ierobežots, noraida visas iespējamības. Ugunīgā apziņa apstiprina līdzekļus, kuri rada Kosma evolūciju. Enerģiju pievilksme no Izplatījuma – jaunrades pamats, jo rekordi un dotās enerģijas var savstarpēji sakāpināties apzinīgā pievilksmē. Cilvēks ir zinību avots un visspēcīgākais kosmisko spēku realizētājs. Īstenotāja simbolam jādzīvo sirdī. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies uz izplatījuma enerģiju pievilksmi un īstenošanu.

227.

Kaut cilvēki apjēgtu uz kādiem pamatiem iespējams celt labāku Pasauli. Kaut cilvēce padomātu par jēdzieniem, kas piesātina dzīvi. Cik daudzi augstākie ierosinājumi mostas apziņā; cik daudzas snaudošās enerģijas kļūtu aktīvas, ja cilvēce pieņemtu Kalpošanas Nolikumu tā, kā tas visu Augstāko Spēku apstiprināts! Visas Kalpošanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

ugunīgās kādības patiešām dibinājas tieši uz atdevību. Tieši šī kādība ir celtniecības pamats. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli vajadzēs nostiprināt šo pamatu.

228.

Saskarsmes pārtraukums ar augstākajām enerģijām nošķir cilvēci no Kosma. Kā gan iespējams eksistēt Kosmā, neizprotot pasaules evolūciju? Tā apzinīga attieksme pret pasaules evolūciju dabiski ietver dzīvinošās Sākotnes – Hierarhijas izpratni. Tieši psihisms un mediūmisms novērš cilvēku no Augstākajām Sfērām, jo smalkais ķermenis tik ļoti piesātinās ar zemākajām emanācijām, ka visa būtība pārvēršas. Visgrūtākais tieši ir apziņas šķīstīšana. Cilvēks, patiešām, neatšķir garīguma ugunīgo stāvokli no psihisma. Tāpēc mums jāpārvar psihisma briesmas. Patiešām, šo ieroču rindas papildina tumsas kalpi. Tā ceļā uz Ugnīgo Pasauli jācīnās pret psihismu.

229.

Tuvojas jauni negaidīti bargi pasaules notikumi. Nākamajā laikmetā negaidītas parādības it īpaši jāatzīmē.

Ja salīdzinātu 20.gada pasauli ar tagadējo un to pašu progresiju piemērotu nākotnei, tad būtu redzams, cik grūti cilvēkiem izzināt Pasaules nākotni.

230.

Senajās Mācībās daudz biežāk nekā tagad tika minēta Ugunīgā Pasaule. Tautām radies priekšstats par Uguni ne kā augstāko elementu, bet kā par visparastāko apstākli. Zinātne un jaunākie atklājumi var liecināt par ugunīgo spēku. Pilnīgi vienalga, pa kādiem ceļiem atkal atgriezīsies Ugunīgās Pasaules atskārsme. Bet evolūcijā tai jāklūst par turpmākās augšupejas pamatu.

231.

Ugunīgumu iespējams pavairot tiešiem un netiešiem līdzekļiem. Netiešais līdzeklis izpaudīsies kustību ritmā, dziedāšanā, vaimanāšanā, bet vienkāršāks un dabiskāks būs sirds ugunskurs. Visi netiešie līdzekļi var ietekmēt organismu. Pat masāža palīdz vienam loceklim un traucē citu līdzsvaru. Tāda pati nelīdzsvarotība novērojama ādas izstiepšanā īslaicīgai krunku iznīcināšanai. Tās vēl jo stiprāk pavairosies. Jo līdzsvars taču jāuztur dabiskiem līdzekļiem. Ugunīgums ir derīgs, ja tas nav muskuļu radīts, bet sirds stimulēts. Sirds un muskuļu līdzsvarojušs ir nākotnes rases uzdevums.

232.

Cilvēki bieži ilgi nezina, kas notiek kaimiņa mājā. Vēl ilgāk nav zināms, kas notiek citā zemē. Tāpēc nav brīnums, ka tas, kas notiek citā sfērā – arī nav zināms. Tik sakrāli ir cēloņi un sekas. Fiziskā pasaule ievēro tikai pārejošo Maiju. Tāpēc vēl jo vairāk var cerēt uz nākotni. Mūsu Pavēle skar patiesās sekas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

233.

Ne tik vien vecā neatbilstība jaunajam, iekšējā – ārējā, bet arī visvienkāršāko vārdu dažāda izpratne traucē nostiprināties progresam. Neieskatiet par savādību, ja vienkāršākos jēdzienus iztulko ačgārnī, trūkst apziņu savienojuma. Cilvēku vairākums, neskatoties uz atsevišķiem skaistiem uzlidojumiem, mīņājas vienā purvā. Tiem nevar dot augstākās enerģijas, kad pati ikdienišķā dzīve prasa nokārtošanu. Jūs dzirdējāt, cik bēdīgi beidzās mēģinājums ar augstsprieguma strāvām un pareizi izpratāt, ka cēlonis bija nevērība. Pirmā veiksmē ne tik vien nenoskaņoja uz piesardzību, bet gan otrādi, pielaida nevērību. Tādu piemēru daudz. Bieži nevar ļaut veiksmi, jo nesaprātīgo rokās tā kļūtu par bīstamu rotaļu.

Evolūcijas ceļus pārtrauc tumsonība.

234.

Atmetiet nožēlas par pagātņi, nepadarīsim sev grūtāku ceļu uz nākotni. Pašas pagātnes kļūdas lai nepiesaista uzmanību. Tiekšanās trauksmei uz nākotni jābūt tik stiprai, lai acīs, kas nevērsās atpakaļ, nenodzistu gaisma. Atmetīsim pagātņi nākotnes labad. Tik ļoti var tiekties nākotnē, ka uz visiem laikiem visos stāvokļos paliks šī svētītā tiekšanās. Katra tiekšanās uz nākotni ir tiekšanās uz Brālību.

235.

Ļoti daudz organisma šūniņu atrodas miega stāvoklī. Norādīts, ka to atmošanās dotu cilvēkam spēju mirdzēt un lidot. Vai gan domājams, ka cilvēki savā tagadējā stāvoklī varētu iegūt šādu viņos ietvertās gaismas atmošanos? Padomājiet, ka cilvēki pilnīgi pielāgoti tālākajai evolūcijai, bet dārgumam jāpaliek miega stāvoklī. Apziņas stāvoklis nepieļauj ātru augšupeju. Tikai retos gadījumos organisms apskaidrojas un, saņemot palīdzību no Smalkās Pasaules, uz laiku iegūst nolemtās iespējas.

236.

Daudzi noteikti nosodīs norādījumu uz visa esošā nemitīgu evolucionēšanu. Bet pat no visu zinātnieku viedokļa tāds pilnveidošanās process nav noliedzams. Tikai tumsoņi var censties noturēt visu nekustīgumā. Viņi tā rīkosies pagātnes nepazīšanas dēļ un aiz neprasmes domāt par nākotni. Var izvirzīt tūkstošiem hipotēžu, bet lai tās būtu kustībā, par kustību un kustības dēļ.

Tos, kas tuvojas, Brālība vispirms pārbauda kustības un Bezrobežības izprašanā.

237.

Kristus runājot par Pasaules galu un Pastaro Tiesu, nedomāja mūsu planētas galīgās evolūcijas nobeigumu. Ja evolūcija noris dabiskā likumīgā attīstības gaitā un planēta ieiet savā septītajā aplī, bet tās cilvēce – septītajā rasē ar visām apakšrasēm, tad, nobeidzot šo evolūciju, nevar būt šādas Pastarās Tiesas. Jo ap šo laiku cilvēce un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

3.nodaļa: Pa evolūcijas ceļu.

3.apakšnodaļa: Agni Joga gara jaunrade

planēta būs sasniegušas augstāko pasaulu stāvokli, kur vairs nav apzinīgi labajam pretī darbojošos ļaunu spēku.

Vai par šo rasu nomaiņu nerunā arī Apustulis Pēteris (otrā grāmata, tāpat arī “Parādīšanās grāmatā” un Prav. Ezaja?).

Mācībā teikts, ka tieši cilvēka gars var kļūt par planētas uzspriecinātāju. Tāpat teikts arī par enerģiju izlādētājiem, kuru skaits tik niecīgs, ka viss planētas līdzsvara noturēšanās smagums gulstas uz viņiem. Spēcīgs gars var noturēt veselu apvidu no zemes trīces. Tā senatnē Lielie Skolotāji savus augstākos mācekļus sūtīja uz vietām, kur draudēja zemes trīces.

238.

Visā pasaules vēsturē redzams, ka viņņveidīgi pievērsta vērība cilvēka iekšējiem spēkiem. Šādi viņi saistīti ar evolūcijas periodiem. Katrā ziņā vērības pieaugums pret cilvēka būtību, ar vien ir sevišķa ievērojama perioda pazīme. Ja tagad novērojama sevišķa tieksmās apjēgt cilvēka spēku būtību, tad šāda tieksme atbilst kosmiskajiem apstākļiem.

238.a.

Lūkosimies gaiši nākotnē; pievilksim ar mīlestību – tāds ir Brālības Likums.